

Uç tombul uç

Paula havada. Tombul vücudu bu kez daha fazla insanın gözü önünde, gökyüzünde bir zeplin gibi dolanıp duruyor

İREM HALİÇ

irem.halic@hotmail.com

7 yaşında bir çocuk, bu yaşına dek hiç olmadığı kadar, hatta hiç kimsenin olmadığı kadar şişman. Üstelik bir hayli kalabalık olan ailesinde tek bir şişman yok, hepsi incecik. Sadece onlar değil, teyzeleri, amcaları, kuzenleri, arkadaşları, kısacası herkes... Kimden bahsettiğimi anlamışsınızdır, Güneşli Kitaplığı'ndan çıkan, son dönemlerin en iyi çocuk kitaplarından biri olan "Yerde Ağır Gökte Hafif" kitabının kahramanı Paula'dan bahsediyorum. Tombul çocuk temalı kitaplar arasında, sevecenliğin, gerçekçiliğin, iyimserliğin ötesinde, okuyup da üstüne bol bol düşüncelere dalacağınız farklı bir öykü Paula'nın öyküsü.

"Yazın Paula, yüksek otların arasına uzanıp, örümceklerle böceklerin, üstünde dolaşmasına izin veriyor. Sonbaharda, kurumuş yapraklar toplayıp onlarla üstünü örtüyor, ta ki, burnu dışında her yanı kırmızı ve sarı yapraklarla kaplanıncaya kadar. Kışın kara gömülüyor ve bir milyon kar tanesinin üstüne yağarak onu saklamasını diliyor. İlkbahardaysa..."

Yazar böyle anlatınca, tombul vücudunu insanlardan gizlemeye çalışan bir çocuk beliriyor zihnimizde. İnsanların alay konusu olan kusurağımızı, onlarından gözlerinden sakınmaya çalışırız ya çünkü. Ya da öyle yaptığımızı düşünürüz. Aslında yaptığımız, insanların bize hissettirdiklerinden kaçmaktır. Mesele tombul bir vücudu sergilemekten kaçınmak değil, tombul vücudumuz yüzünden insanların bizde oluşturduğu utanç duygusundan olabildiğince uzak durmaktır. Ne kadar az meydana çıkarsam o kadar az utanırım.

Paula da tombul vücudunu saklamıyor karlar altına, her yattığında içe göçen yatağını, kendisini bir türlü su üstünde tutamayan havuzu, Paula'yı her kaldırdıklarında belleri tutulan amcalarını gizliyor. Zaten artık kaldırılmayı tercih ediyorlar. Derken çok uzaklardan gelen Hiram Amcası, Paula'yı tutup havaya fırlatıyor.

Paula havada. Sanki bir an için yer çekimi denen şey yok olmuş gibi. "Sırtında yusufçuk kanadı, kanadın üstünde de mendil olan bir tüy gibi..." Paula dahil herkes şaşkın, yalnız Hiram Amca hala neye yol açtığının farkında değil. Paula havada dakikalar değil, günler değil, mevsimler geçiriyor ve tek bir gün, tek bir gece aşağı inmiyor. Çünkü, artık istediği huzura sahip. Tombul vücudu bu kez daha fazla insanın gözü önünde, gökyüzünde bir zeplin gibi dolanıp duruyor. Ama insanların şaşkın bakışları, gazetecilerin anlamsız soruları Paula'nın umrunda değil, çünkü yerdeyken karların altına gizlediği utanç duygusu artık uçup gitti. O havuzun içinde hissettiği dayanılmaz ağırlık duygusu artık yerini vazgeçilmez bir hafiflik duygusuna bıraktı.

Peter Schössow'un görüp görebileceğiniz en şirin tombul çocuğu çizdiği, sonu kalbinizde karıncalanmalara sebep olacak "Yerde Ağır Gökte Hafif"i, hazır bol vaktiniz varken bir an önce okuyup bitirin derim. Bazen böyle güzel kitaplarda bir adım önde olmak iyidir.

İyi okumalar diliyoruz.

(Yerde Ağır Gökte Hafif,

Zoran Drvenkar, Güneşli Kitaplığı,

Çev: Suzan Geridönmez, 102 s.)

